

חקת

טכס פרה אדומה עלול לעורר רושם מוזר בעיני המשכילים, וכה מספרת האגדה: "שאל גוי את רבי יוחנן בן זכאי אותם דברים שאתם עושים נראים כמין כשפים מביאים פרה ושורפין אותה וכותשין אותה ונוטלים אפרה ואחד מכם מטמא למת, מזין עליו שתיים-שלוש טפין ואומרים לו: 'טהרת'.

אמר לו: נכנסה בדך רוח תזזית (שיגעון) מימך? אמר לו: לא. אמר לו: שמא ראית אדם שנכנסה בו רוח תזזית? אמר לו: הן. אמר לו: ומה אתם עושים לו? אמר לו: מביאין שורשי עשבים ומעשנין תחתיו ומרביצין עליו מים והיא בורחת. אמר לו: כך הרוח הזו רוח טומאה היא. מזין עליו מי נידה והיא בורחת.

לאחר שיצא אמרו לו תלמידיו: רבנו לזה דחית בדברים של מה בכך..לנו מה אתה אומר? אמר להם: לא המת מטמא ולא המים מטהרים אלא גזרתו של מלך מלכי המלכים היא- "זאת חוקת התורה".

(מתוך: "ממעין האגדה" -א. ארזי)

פרשת השבוע – נתנאל ניימן

שבת פרשת קרח		ימי החול	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין /טלית	04:39←04:42
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:40
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:11←09:14
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	19:40
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:50←19:50
צאת השבת	20:28	ערבית	20:10

שבת
שלום

הרשות להרהר

בפרשת חוקת, נושאים רבים בעלי חשיבות רבה, ביניהם: מותה של מרים, מות אהרון, מי מריבה ועוד.

שני עניינים בפרשה, קשים ביותר להבנה, **פרה אדומה**, ו**נחש הנחושת**, שניתן להגדירם כמצוות פולחן טקסיות. פרה אדומה, עליה נאמר: "זאת חוקת התורה". רש"י, מסביר, "גזירה היא מלפני, אין רשות להרהר אחריה". מקורה של אמירה זו, במסכת יומא סז ע"ב, שם היא נשנית פעמיים, בין היתר, בעניין אכילת חזיר, שעטנז, חליצה ושעיר המשתלח. ובגמרא שם נאמר: "שמא תאמר תוהו הם, תלמוד לומר, אני ה' חקקתי, ואין לך רשות להרהר בהן". המילה **תוהו**, במשמעותה המקראית, פירושה, שממה, אפסות (ריקה מכל בריאה, רד"ק). ביומא, שם, מדובר במצוות תוהו, וכך מסביר זאת שטיינזלץ:¹ "מצוות אלו ברובן נראות שלא כדרך עבודת ה' ממש, אלא כעין כשפים, ולכן יש מקום לומר שתוהו הן", ואת שנאמר: "**אין לך רשות להרהר**" יש להסביר, שהכוונה היא, שאין להרהר על ביצוע המצווה (החוקה), אבל לשאול, לחקור ולפרש מותר, ואף צריך. והראייה, שמדרשים ופרשנים, דנו בטעמי המצוות, ובכללן גם בפרה אדומה.

התנחומא, מייחס את שאמר **קהלת**: "כל זה ניסיתי בחכמה, אמרתי אחכמה, והיא רחוקה ממני". לפרשת פרה אדומה² רש"י, בהמשך, מצטט מדרש אגדה, של משה הדרשן, שמסביר שפרה אדומה, באה לכפר על חטא העגל, (שם, פס כב). גם יתר הפרשנים דנים בטעמי המצווה, ר' רמב"ן, וספורנו על אתר. אבל הגדיל לעשות **הרמב"ם**,³ באומרו: "אין המון החכמים, מאמינים שהם דברים שאין להם טעם כלל [ותכלית] אלא המון החכמים מאמינים שיש להם טעם" ובהמשך הוא מוסיף: "מה שראוי, שכל שלם בשכלו יאמין בו בעניין זה... והוא שלכל המצוות יש בהכרח טעם".

נחש הנחושת

לאחר מכת הנחשים שבאה כעונש על תלונות העם "וידבר העם", על לשון הרע,⁴ ועל היותם כפויי טובה,⁵ לאחר שהעם מודה: "חטאנו כי דיברנו". ה' אומר למשה: "עשה לך שרף ושים אותו על נס, והיה כל הנשך וראה אותו וחי" (כא, ט). תרופה זו עוררה תהיות רבות. **ראב"ע**, שהסתפק בעניין הנחש, כותב: "ואין לנו לחפש למה צורת נחש... והאמת, כי נשגבה ממנו דעת עליון". **לרמב"ן**, שם, יש תרומה מעניינת להסבר תופעת הנחש, "והנראה בעיני בסוד הדבר הזה, כי הוא מדרכי התורה שכל מעשיה נס בתוך נס, תסיר הנזק במזיק ותרפא החולי במחליא" הרמב"ן, מסתמך על תקדים המתקת המים המרים, מי מרה, בעץ. גם שם נקט לשון 'נס בתוך נס' וכלשון המכילתא (בשלח) "מרפא את המר במר" (שהיה העץ מר). משמעות דברי הרמב"ן, לעניינינו, שהנחש הקדמוני, שהוא סמל הרע, מיטיב את הרע (מכת הנחשים)⁶ ע"י הנס. הנחש היה ידוע כאובייקט פולחני אצל כמה עמים, שימש כפסל. בכמה אתרים נמצאו דוגמאות מעין אלה⁷ ולכן גם לכך מתווספים סימני שאלה.

¹ ר' ביומא, מהדורת שטיינזלץ, שם, בהערותו בעיונים סז, ע"ב. עמ' 284

² תנחומא פרק ו'. קהלת ז, כג,

³ מורה נבוכים, מהדורת מיכאל שוורץ, הוצאת אוניברסיטת ת"א, חלק ג, פרק כו' עמ' 512 - 514

⁴ תנחומא יט

⁵ רש"י, כא' ו'.

⁶ ר' סנהדרין, כט ע"א, סוטה ט, ע"ב

⁷ בתל בית מרסים, נמצאה אסטלת האלה נחש, ראו בספרו של אולברייט, הארכיאולוגיה של א"י, הוצאת עם עובד, 1965 תל-אביב עמ' 83 - 84, וראו שם בנספח של יגאל ידין על חפירות חצור, שם נתגלה נס עשוי ברונזה ותבליטים של האלת הנחש, שם, עמ' 233 ור' עוד

"לא תעשה לך"

ההוראה של ה' למשה "ושים אותו על נס" מעוררת שאלה נוקבת, הרי כבר בדיבר השני של עשרת הדברים נאמר: "לא תעשה לך פסל וכל תמונה". ואילו על נחש הנחושת, אפשר לומר שהוא גם וגם... והשאלה מחריפה כאשר ברקע מהדהד עדיין, החטא הנורא של עגל מסכה, עגל הזהב.

ריה"ל, ר' יהודה הלוי, (1075 – 1141) בספרו הכוזרי, מתמודד עם שאלה זו והוא מסביר שחטאת העם, בחטא העגל, היתה בכך: "שעשו להם תמונה... בלי אשר באה על כך מצות ה'... לדברי ריה"ל העיקר הוא הציווי, והוא מסכם: "אין האדם מגיע אל העניין האלוהי, כי אם ע"י הצו האלוהי".⁸

לרמב"ם, דרך מיוחדת בה הוא מתמודד עם טקסים מקראיים, שיש בהם רקע מאגי או פגאני, וכך הוא כותב: "משמעותן של מצוות רבות התבררה לי, וטעמיהן נודעו לי רק משעמדתי על שיטת ה'צאביה',⁹ דעותיהם, מעשיהם ופולחניהם. כמו שתשמע כאשר אבהיר את טעמיהן של אותן המצוות שחושבים שאין להם טעם".¹⁰

מיכה גודמן,¹¹ מציע הסבר מקורי לדברי הרמב"ם הללו, (עליהם חזר הרמב"ם בכמה מקומות) בפרק הקרוי "מצוות מאמצות" טוען גודמן: "בפירושו... מקפל הרמב"ם, תובנה עקרונית ביחס לתורה. הוא מסביר כי חלק מהתמודדות של התורה עם הפגאניות, איננה מתרחשת באמצעות הדיפתה והרחקתה, אלא דווקא באמצעות אימוץ חלק ממרכיביה. דוגמא מובהקת לכך היא פירושו של הרמב"ם למצוות הקורבנות... "שהיא פרקטיקה אלילית קדומה שעם ישראל היה שבויה בה וזו הסיבה שבגללה דיווחה התורה על קיומה"... בהמשך מסביר גודמן, שלפי הרמב"ם, זו היתה 'הצורה היחידה' שהעם הכיר לביטוי 'תשוקה דתית'. ואילו דרכה של התורה נגד התרבות אלילית היתה מורכבת: "מצד אחד הרחקה מוחלטת שלה... ע"י הפיכת טקסים וסמלים פגאניים לאיסורים מקראיים מובהקים. ומצד שני – קירוב ואימוץ מוגבל של מרכיבים מרכזיים ממנהגיה של היריבה הפגאנית".

התייחסות חז"ל, כוונת הלב.

פתחנו בקשר שבין שני הנושאים שבהם יש פולחן טקסי, פרה אדומה, ונחש הנחושת. בשני המקרים התייחסות חז"ל דומה. במקרה של פרה אדומה, על הפסוק: "זאת חוקת התורה" (ויט, ב), מתאר המדרש¹² את שאלת העכו"ם לרבן יוחנן בן זכאי: "אלו דברים שאתם עושים, נראין כמין כשפים? ולאחר שריב"ז משיב לעכו"ם מה שהשיב, שואלים תלמידי ריב"ז: "לזה דחית בקנה, לנו מה אתה אומר? אמר להם, חייכם, לא המת מטמא, ולא המים מטהרים, אלא אמר הקב"ה, חוקה חקקתי גזירה גזרתי ואין אתה רשאי לעבור על גזרתי, דכתיב, זאת חוקת התורה". כך גם במקרה של נחש הנחושת, תוך כדי דיון בגמרא¹³ בעניין כוונת הלב, ממשיכה המשנה שם באותו

בלקסיקון ארכיאולוגי של א"י בית הוצאה הירושלמי, 1974, בפרק כלי פולחן עמ' 146. וכך גם באנציקלופדיה העברית, כרך כה, בערך נחשים (במקרא) עמ' 50.

⁸ ספר הכוזרי לרבי יהודה הלוי, הוצאת דביר, תל-אביב תשל"ג. מאמר ראשון צז, צח, עמ' לה, לו, וכך גם ראב"ע, על אתר, מדגיש את עניין הציווי (שם כא, ח).

⁹ הצאביה, היא עדה דתית פגאנית של עובדי כוכבים ומזלות, וראו את הסברו המפורט של מיכאל שוורץ, שם, מו"נ חלק א, סג עמ' 162 הע' 3.

¹⁰ הרמב"ם, בדבריו אלו בא להסביר מצוות שונות בעלי רקע מאגי, פגאני כגון: הקרבנות, פרה אדומה, נחש הנחושת ועוד. במו"נ, שם, חלק ג, חט, עמ' 525.

¹¹ "סודותיו של מורה הנבוכים" הוצאת זמורה-ביתן, דביר, תש"ע, 2010. חלק ב' עמ' 205, 206. ור' שם הערה 39, ושם דוגמאות נוספות

¹² במדבר, יט – ח. ור' גם תנחומא, חוקת ח. ושם עוד מקבילות.

¹³ מסכת ר"ה, פרק ג, חט"ע"א.

נושא: "וכי הנחש ממית, או נחש מחיה? אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה, ומשעבדים את ליבם לאביהם שבשמים היו מתרפאים".

בשני המקרים כוונת התנאים, היתה למנוע את ההשפעה המאגית, כפי שהוכח משאלת העכו"ם, במדרש שנוכר לעיל, בעניין פרה אדומה, וכפי שאכן קרה לנחש הנחושת, ברבות הימים (כעבור כ 600 שנה) שהיו בני ישראל "מקטרים לו" והמלך חזקיהו כיתת את נחש הנחושת¹⁴ וחכמים הודו לו.¹⁵

אם למדנו מריה"ל, בספרו הכוזרי (ר' לעיל) ומראב"ע, שהעיקר הוא הציווי, מן הגמרא בר"ה, שם, אנו למדים על עיקר חשוב נוסף והוא **כוונת הלב**. הדיון בגמרא, עוסק בשאלה הידועה (שלא הוכרעה) האם מצוות צריכות כוונה? ומבואר, שכוונה, משמע, כוונת הלב. ובשו"ע¹⁶ נאמר: יש אומרים שאין מצוות צריכות כוונה, וי"א, שצריכות וכן הלכה.¹⁷

ולסיום, מעניין ביאורו של בעל **התורה תמימה**, ברוך הלוי עפשטיין,¹⁸ שעל המשנה בר"ה (לעיל) הוא כותב: "כוונת העניין, **דהכל בכוונת הלב תליא מילתא**, ובלא כוונת הלב, לא היתה מועלת הך אייה בנחש..."

בנימין סלנט

הערה עורך: מאמר זה שכתב בנימין, פורסם בעבר בדף השבועי של בר אילן, ולבקשתי הוא מופיע עתה בעלון בכמה שינויים.

לאוריה וצמר לאנדאו

עם המעבר לשוב שלומית אשר בחלוציות,
שאו את ברכת הדרך להרחבת ההתיישבות בדרום!
צאתכם לשלום! השתלבות מוצלחת!
וזכרו- תמיד מחכים לכם!
ו. קליטה - סעד

לאורי לאנדסמן

ברכות חמות והצלחה רבה
לרגל סיום קורס קציני חי"ר – גבעתי
לך "מחיל אל חיל"
13 חוות חומ"ע וקהילת סעד

¹⁴ מל"ב, יח, ד,

¹⁵ מסכת ברכות, י" ע"ב.

¹⁶ אור"ח סימן ס, סעיף ד'

¹⁷ ר' את ביאור המשנה ברורה, שעוסק בהרחבה בעניין כוונת הלב, ומחלק, לעניין הלכה בין מצוות דאורייתא לרבנן.

¹⁸ מובא בפרשתנו כא, ט.

בית הכנסת שלי

לבית הכנסת יש בעיניי חשיבות רבה לכל המתפללים בו, לכן אחרי שקראתי את דבריו של גדי סמואל והסכמתי עם כל דבריו חשבתי להגיב בעלון, אבל כמו כל דבר זה לקח זמן. חשוב בעיניי לשפץ את בית הכנסת, עזרת הנשים צפופה ולא נוחה כל ימות השנה ועל כן אם יוחלט על הגדלה של המבנה אפשר יהיה להקדיש מחשבה גם לעזרת הנשים.

זה לא הדבר היחיד שמעסיק אותי לגבי בית הכנסת. יש לנו שליחי ציבור/חזנים מצוינים וחשוב שהגבאים השולחים אותם לעבור לפני התיבה יכירו בדרך תפילתם, ישנם המתאימים לליל שבת חורפי וישנם המתאימים לליל שבת קיצי. ישנם המתאימים לשבתות ולחגים רגילים, וישנם המתאימים לצומות ולחגים ארוכים. חשוב לחשוב על כך כששולחים שליח ציבור לערוך תפילה.

כחובבת לשון עברית אני שמה לב כבר שנים שבכל השירים ששרים בבית הכנסת המילים בהדגשה אשכנזית ולא עברית. ביאליק הוביל את קוראי שירתו לכיוון המלעיל ולא המלרע ומשום מה אנו נוהגים כמותו גם בשנת 2019. אין שום קושי להוביל את השירה כשההדגשה היא מלרע ולא מלעיל, אם אני מצליחה כל אחד יכול, אני מניחה שאלה המתפללים לידי מבחינים שאני שרה בעברית נכונה. אז נחזק את העברית שלנו בזמן התפילה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל בעלי התפקידים בבית הכנסת, למרכזת ועדת דת ולשאר העוסקים במלאכה.

ענה קאסל-אמון

מתי לאחרונה החלפתם חיתול מבד לתינוק?

מי בנה את הטיל הכי גבוה במזרח התיכון?

מי היה החולה ומי היתה החובשת?

היכן פיתחו תמונות?

באיזה מקום ידעו הכול?

ומה אכלו בחתונה?

האם תצליחו לזהות מי הילדים בתמונה ומי המטפלת הצעירה?

סקרנים?...

חג המשק מתקרב!

וותיקים, בני משק, משפחות צעירות וילדים

כולנו ביחד במשחק ניווט קהילתי מאתגר ומשחזר..

רשמו: יום שני י"ב בתמוז, 15.7.19, בשעות אחה"צ.

תתחילו להתכונן!

1. תרבות

רשמי מסע אל ארץ אל נודעת

(העלילה והדמויות הינם פרי דמיוני שלי. כל ניסיון לחפש קשר למציאות מוכרת היא על אחריות הקורא).

פרק ב': ביקור בעיר הבירה

על פי המסורת העוברת אצלם מדור לדור, עיר הבירה שייכת מזה אלפי שנים לעם ששב לארץ - "שמאל-ימין". הם מתעקשים להחזיק בה בשלמותה ואינם מוכנים אפילו לשמוע על איזשהו סוג של חלוקה על בסיס שכונתי עם למעלה משליש מתושביה השייכים לעם אחר ולדת אחרת, אף כי שום גורם שלטוני אינו מעז "להכניס רגל" בשכונות שלהם.

האווירה השוררת בעיר זאת שונה תכלית שינוי מהאווירה בעיר החוף שבה ביליתי את הימים האחרונים. מדריך הסיור תיאר באוזנינו בלהט רב שהמאפיין העיקרי של הציבור ההומוגני החי בעיר הוא, אהבת חינם עמוקה בין איש לרעהו ובין אשה לרעותה, (כפי שבאה לידי ביטוי במצעד גדול וצבעוני שנערך בעיר רק לאחרונה). ערך האחריות והנשיאה המשותפת בעול הוא ערך עליון אצלם והוא מביא את כולם, כולל כולם, להשתתף במשימות לאומיות ובגיוס לצבא העם.

במרכז העיר, בעיבורה של שכונה שקטה, ברחוב הנקרא לגמרי במקרה – "בלופר", שוכן "ארמונו" של הסולטן.

המעטים הזוכים לבקר בו מתארים בית ישן, מתקלף, מתעפש, ונוטה ליפול. עכברים, ג'וקים, וכל "מיני נפתלים" מסתובבים בו בחופשיות וזוכים למאור הפנים המפורסם של אשת הסולטן. לטענתם של בעלי הבית, הם תכננו מלכתחילה לשהות בו ארבע שנים בלבד! ובשום אופן לא יותר. זאת הסיבה שהם לא דרשו לבנות עבורם אחוזה חדשה ומודרנית כיאה וכנאה למעמדם הרם. אלא שמעשה שטן, העם דורש מהם פעם ועוד פעם שלא לעזוב אותו ולהפקירו לאנחות, בעיקר לא לידי נציגי המגזר (הבזוי), ההולך וגדל, החולה במחלה מסוכנת הנקראת בעגה הרפואית - "סמול-מניה", הנמצאת לאחרונה בסכנת הדבקה גדולה אפילו מחצבת ומאיידס. לכן, לצערם, ובניגוד גמור לתכניתם, הם נאלצים להישאר בביתם ובתפקידם כבר.. (לא יודע לספור כל כך הרבה). במהלך השנים הרבות הללו שרתו אותם אין ספור אחשדרפנים, סריסים, ולוחכי פנכה למיניהם, שהמכנה המשותף לכולם היא המנוסה חסרת המעצורים שחוו בדרך להצלת עורם.

אנתרופולוגים ידועים ובעלי שם העוקבים אחרי התהליכים העוברים על העם שוכן הארץ הזאת מצביעים על שינוי יסודי שחל בה בעשור וחצי האחרון. השינוי מתבטא במאמץ רב לחזור לימי התנ"ך ולחלק את העם לשבטים. בשלב זה מזהים מומחים אלה 4 שבטים בלבד, אבל איש אינו יודע מה ילד יום. הסולטן ועמו כל נאמניו ושריו החרוצים עושים לילות כימים על מנת לבלום את התופעה (הפסולה) הזאת ולכנס את כל העם כולו תחת דעה אחת, עמדה משותפת וחזון משותף, ובלבד שכולם יקראו בקול גדול, "הודו לסולטן כי טוב, כי לעולם חסדו".

עם השנים, בעזרת תכנה ייחודית וסודית שפותחה תחת עינם הפקוחה של זואולוגים ומומחי מוח מהמעלה הראשונה, שובטו כמה דמויות בולטות השומרות נאמנות לסולטן ומוכחות בעליל שניתן לייצג נכוחה את ערך הצייתנות המוחלטת וחסרת הפשרות. רב הסריסים והבולט שבהם הוא - "צלמונע", אשר הצטיין במהלך השנים ביכולות הצילום מזוויות מוזרות במיוחד, ומשכך, זכה להיות נושא דברם המרכזי של יושבי הבית. השנייה היא אושיית תרבות וספורט, מלאת חן וקסם אישי, המצטיינת בכך שאף פעם אינה נותנת לעובדות לבלבל אותה. השלישי, שתהילתו בחנפנותו, מונה רק לאחרונה על ידי הסולטן עצמו למשרה שעיקר תפקידה ומהותה הוא להגן בכל מחיר על רגישותו של הסולטן לריח הליזול, ולשמור שלא יקום אפילו חשש קל שבקלים שהוא יאלץ להיחשף לחומרים רעילים ומסריחים מסוג זה. ישנם גם "חיילים" נוספים, (בספירה האחרונה שנערכה באפריל האחרון

הם מנו 35 אילמים), שעברו קורס קומנדו מיוחד בסדרת - "לשכב על הגדר", והם נכונים להפגין את כישוריהם אלה עם כל קריאת אזעקה שתשמע מהמשכן הרם.

בפרק הבא: ההיסטוריה של השלטון בארץ "שמאל – ימין", על קצה המזלג.

דני' כרט

הודעות מ"בני עקיבא" לחניכים ולכל הציבור

1. השבת פרשת "חקת" לא תתקיים פעילות בסניף, בעקבות היעדרותו של צוות המדריכים שייצא ל"שבת תיכון".
2. בשבת הבאה פרשת "בלק", תתקיים "שבת תנועה" במלאת 90 שנה לתנועת "בני עקיבא". כל הציבור מוזמן למפקד שיתקיים בשעה 17:15 ברחבת הכלבו.
3. כלם מוזמנים ל"ערב שירי תנועה", לרגל יום ההולדת ה 90 ל"בני עקיבא".
הערב יתקיים ביום חמישי, ט"ו תמוז, ה 18/7, בחדר האוכל. פרטים נוספים בהמשך..

אליה אהרון – קואונרית

ולות ההדרכה

המלצה לטיול: "גבעת החן"

מאת: ישראל זיסק- משואות יצחק

לפני שנים אחדות הקים מושקו רום ז"ל, בן קבוץ סעד, אמפיתאטרון המיועד למופעים באזור הבאר של מקורות. מושקו היה בנם של גיינגיי ז"ל ותבדל"א ציפי רויך ושימש כרכז מנהלות נחלים "שורק" ו"לכיש" וכן היה רכז שטחים פתוחים במועצה אזורית שפיר.

המקום נמצא מדרום לאגדרטת 53 ומצפון לעיבדיס, ליד גבעת האורן, בקרבת השטחים החקלאים של משואות יצחק. במקום גם פינת חמד של עצי שקמה וספסלי ישיבה.

לאחרונה החליטו משפחתו של מושקו יחד עם קק"ל לקרוא למקום "גבעת החן".

מהנצחה בקהילה

בטיחות ותאונות

בשבוע האחרון היינו עדים בקהילה לשתי תאונות שבדרך נס נגמרו בפציעות קלות. הראשונה התנגשות בין אופניים חשמליים לקלנועית באזור המתפרות והשנייה דריסה של הולכת רגל במדרכות הקיבוץ על ידי נער שנהג בקלב-קאר. אנו רואים את המקרה האחרון בחומרה רבה היות והנער לא היה רשאי לנהוג בכלי ולא הייתה צריכה להינתן רשות שימוש.

בימים אלו אנו מבצעים תחקיר של האירועים במטרה להפיק לקחים ולבחון את דרכי הפעולה. חשוב לדעת! קלאב קר כמו קלנועית לפי תקנות משרד התחבורה: "לא ינהג אדם בקלנועית אלא לאחר שמלאו לו 16 שנה או שהוא סובל מנכות". בכל הכלים התפעוליים שבאחריות הקיבוץ אנו דורשים קיום של ביטוח חובה לרבות הקולנועיות וגם בוחנים אפשרות להוספת ביטוח צד ג'. האחריות בראש ובראשונה על החבר בעל הכלי. מי שברשותו כלי ממונע ללא ביטוח ורישיון כנדרש מסכן את הסביבה ואת עצמו, ונדרש להסדיר זאת במייד.

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה לא לאפשר נהיגה מסכנת חיים שאינה עומדת בכללים ולא פחות חשוב לנהוג בזהירות ולהאט את המהירות בקרבת הולכי רגל- זה בידיים של כולנו!

במקביל, אנו פועלים בימים אלו ללמידה של סקר מפגעים וליקויי בטיחות בקיבוץ שהוכן בחודשים האחרונים ובוחנים את הדרכים ליישום הסעיפים. עזרו לנו לשמור על סביבה בטוחה בקהילתנו- בכל בעיה או ליקוי מבקש לפנות אלי או לגואל ממונה הבטיחות בקיבוץ.

שיהיה קיץ בטוח, שקט ומהנה לכולנו.

תואר רכטמן

לאור ולאייוקוב מלף טוב לרלף נישואיכט
לילי ויצנקוס זיוון ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

ליונה רולנטלר ולכל המשפחה מלף טוב להולדת הנין-נטע
נכד לאפרת וניצן אבירן, בן לשליא וסוהם אבירן
איחולים לשמחות ולנחת!

לרחל טינגברג, לאאולה וליסא אהרנוני ולכל המשפחה
מלף טוב להולדת הנכד-נין, בן להודיה ורנוני גרוס
איחולים לשמחות ולנחת!

יוזמים לבנות

ביום שני הקרוב, ה' בתמוז, 8/7, בשעה 16:00.

נצא למרכז קניות "צים סנטר" בנתיבות.

(יציאה חזרה מנתיבות בשעה 18:30)

הרשמה על הלוח בחד"א.

1. ותיקים

6/10 כדור-עף

תיכון סעד מחדש את טורניר הכדורעף המסורתי,

ביום שישי, ה' 26.7, כ"ג בתמוז החל מהשעה 16:00

נקיים טורניר כדורעף על הדשא ליד הבריכה.

ההרשמה בקבוצות של שישה שחקנים (אפשר להוסיף מחליפים).

ענפים, שכונות, שכבות גיל, קבוצות נשים או כל חבורה אחרת, מוזמנים בשמחה להירשם.

עלות הרשמה למשתתף: 20 ₪ עבור חולצה בצבע הקבוצה.

לפרטים והרשמה:

הלל אהרון – 054-2815656

צור ברביץ – 058-6245757

תיכון סעד

